

Hyvää Ystävänpäivän jatkoa!

Eilinen päivä meni arkisessa aherruksessa. Mutta tänään perjantai-iltapäivänä istumme ja muistelemme menneitä ystävänpäiviä ja etenkin nuorinta tyttärenpoikaamme Rikua, joka on kutsunut meidät 15-vuotis-synttärjuhliinsa Nousiaisten Kytöisiin tänään klo 16. Matka on vähän pitkä täältä Matongosta, mutta rukouksissamme olemme siellä. 8 vuotta sitten noita synttäreitä vietettiin täällä Keniassa Lake Nakuru Lodgessa ja meillä kaikilla oli niin mukavaa – oi jospa kaikki ystävämme olisitte olleet silloin mukana!

Mutta kyllä meillä Matongon helteessäkin valkoinen ruusu kukkii (Irman ruusu) ja juhlat jatkuvat. Eilen illalla oli hetken sateen ropinaa, mutta vain hetken. Rukoilkaa, että saisimme kunnan sateet ja maa saisi virvoituksen – eikä opiskelijoidenkaan enää tarvitsisi etsiä vettä tankkien pohjilta.

Matongon opiskelijat tarvitsevat edelleen ystäviä. Monen tilanne on todella vaikea, mistä saada apua koulumaksuihin. Tarinat ovat joskus tosi hurjia, yksi viimeisimmistä on maasai-pojan kertomus isästään ja veljestään, jotka parhaillaan makaavat sairaalassa leijonan raadeltua heidät. He menivät pelastamaan lehmiään, joiden kimppuun nälkiintynyt leijona hyökkäsi – mutta leijonapa hyökkäsi sitten näiden pelastajien kimppuun.

Koko maailma tuntuu nyt olevan mellakoita ja taisteluja täynnä, mutta Raamattu kehoittaa meitä rakentamaan ystävyyttä yli kaikkien rajojen: ”Miten hyvä ja kaunis onkaan veljesten yhteinen, sopuisa elämä!” (Ps. 133)

Olemme kutsuneet tänä iltana Pokot opiskelijat kotiin, viime kirjeessämme olimme yhdessä Samburu heimon kanssa ja matka on mielessä Maasaihin. Nämä kenialaiset paimentolaisheimolaiset ovat kuin muukalaisia täällä omassa maassaan, mutta Kisii heimon keskuudessa. Mutta ystävyyttä rukoillaan ja rakennetaan: Rukoilkaa todellista ystävyyttä veljinä ja sisarina Jeesuksessa Kristuksessa!

Teidän!

Arija & Osmo